

DÝCHÁNÍ POD VODOU

napsal Haliel Myrm

rocházel se vyprahlými přeplněnými ulicemi Bal Fellu, vděčný za to, že může být mezi tolika cizinci. Ve viveckém přístavišti takovou anonymitu neměl. Věděli tam o něm, že je pašerák, tady však mohl být kýmkoli. Například chudý pouliční prodavač. Nebo dokonce student. Několik lidí jej dokonce postrčilo, když kolem nich procházel, jako by říkali: "Nepatříš sem, nechceme tě tady."

Seryne Relas nebyla v žádné z hospod, on však věděl, že tu někde je. Možná za některým z oken, bloumá kolem hnojiště, aby našla nějaké exotické přísady do svých kouzel, nebo se zabývá něčím jiným. O čarodějích toho věděl jen málo, ale přišlo mu, že pořád dělají něco výstředního. Vinou tohoto předsudku málem přehlédl dunmerskou ženu, která pila ze studny. Byla to sice příliš obyčejná činnost, ale z jejího pohledu poznal, že to je Seryne Relas, velká čarodějka.

Mám pro tebe zlato, řekl k jejím zádům. "Když mě naučíš tajemství dýchání pod vodou."

Otočila se a na její vrásčitý obličej se roztáhl ve vlhkém úsměvu. "Nechci tu vodu dýchat, jen jsem pila."

Nevysmívej se mi, řekl odměřeně. "Buď jsi Seryne Relas a naučíš mě kouzlo dýchání pod vodou, nebo jsi někdo jiný. Jiná možnost není."

Jestli se chceš naučit dýchat pod vodou, budeš muset nejprve zjistit, že existuje víc možností než tohle, chlapče. Škola proměny je celá o možnostech, změnách šablon, přetváření věcí v to, čím by mohly být. Možná nejsem Seryne Relas, a přesto bych tě mohla naučit dýchat pod vodou, utřela si ústa. "Anebo jsem Seryne Relas a nenaučím tě. Nebo tě taky mohu učit, ale ty se to nenaučíš."

Naučím, řekl prostě.

Proč si prostě nekoupíš kouzlo dýchání pod vodou nebo stejný lektvar v cechu mágů? zeptala se. "Tak se to obvykle řeší."

Ty nejsou dost silné, řekl. "Potřebuju být pod vodou dlouho. Zaplatím, co si řekneš, ale nechci žádné otázky. Řekli mi, že mě to naučíš."

Jak se jmenuješ, chlapče?

To je otázka, odvětil. Jmenoval se Tharien Winloth, ale ve Vivecu mu říkali Mýtař. Protože jeho prací bylo vybírání podílů z výdělků od pašeráků, kteří přicházeli do přístavu. Ten pak odnášel svému šéfovi Camonnu Tongovi. Z výše tohoto podílu dostával vlastní podíl. Což nikdy moc nebylo, pochopitelně. Měl sotva pár zlatých, a co měl, to dal Seryne Relas.

Učit se začal ještě toho dne. Čarodějka vzala svého žáka, kterému prostě říkala "chlapče", na písčitou pláž podél moře.

Naučím tě mocnému kouzlu dýchání pod vodou, řekla. "Musíš si ho však dokonale osvojit. Stejně jako v případě všech kouzel a dovedností, platí i tady, že čím více se věnuješ nácviku, tím lepší budeš. Ale ani to by nestačilo. Abys dosáhl mistrovství, musíš porozumět tomu, co vlastně děláš. Stejně jako, když chceš provést dokonalý výpad mečem, také musíš vědět, co přesně děláš a proč."

To dá rozum, řekl Tharien.

Ano, zní to přirozeně, pronesla Sery a přivřela oči, "kouzla proměn jsou však celé o nepřirozených věcech. Nekonečných možnostech, o rozbíjení oblohy, pohlcování vesmíru, tanci s časem, podpalování ledu, víře, že neskutečné se může stát skutečností. Musíš se naučit pravidla chodu vesmíru, a porozumíš i těm kouzlům."

To zní... velmi náročně, odpověděl Tharien a snažil se zachovat si kamennou tvář.

Seryne ukázala na malou stříbrnou rybku, která se mrskala na hranici mezi vodou a pískem: "Tamty si to nemyslí. Pod vodou se jim dýchá dobře."

To ale není magie.

Snažím se ti vysvětlit, chlapče, že je.

Po několik týdnů Seryne svého studenta učila, a čím více rozuměl tomu, co dělá, tím déle mohl pod vodou dýchat. Jakmile zjistil, že dokáže sesílat kouzlo tak dlouho, jak dlouho to potřebuje, poděkoval čarodějnici a řekl jí sbohem.

Musím tě naučit ještě jednu věc, řekla. "Musíš se naučit, že chtít nestačí. Svět tvé kouzlo ukončí bez ohledu na to, jak dobře ho umíš seslat a jak moc ho chceš."

Tak bez téhle lekce se rád obejdu, řekl a okamžitě se vydal na krátkou cestu do Vivecu.

Přístaviště se téměř nezměnilo. Stejně pachy, stejné zvuky, stejné postavy. Od svých přátel se dozvěděl, že jeho šéf najal nového mýtaře. Stále ještě vyhlíželi pašeráckou loď Morodrung, ale už to vzdali. Tharien věděl, že už ji nikdy vplouvat do přístavu neuvidí. Bylo to už dlouho, co z přístavu zahlédl, jak se potápí.

Za jedné temné noci, kdy měsíc zcela zakrývaly mraky, seslal své kouzlo a potopil se do rozbouřených, nachových vln. Ve své mysli si uchovával svět neomezených možností, kde knihy mohly zpívat, zelená byla modrou, voda vzduchem, a kde se s každým tempem dostává blíž k potopené lodi plné pokladů. Jak se dostával stále hlouběji, cítil, že všude kolem něj proudí mana. Před sebou zahlédl nejasný stín Morodrungu, jeho stěžně se vznášely ve vodních proudech. Také cítil, že jeho kouzlo začíná slábnout. Dokázal prolomit realitu na dostatečnou dobu na to, aby mohl dýchat vodu po celou cestu nahoru ke hladině, ale ne dost dlouho na to, aby se dostal k lodi.

Následující noci se potopil znovu a tentokrát bylo kouzlo silnější. Mohl si plavidlo zahalené oblakem zvířených nánosů ze dna prohlédnout zblízka. Viděl díru v trupu lodi, která vznikla po nárazu na útes. Z útrobu vraku jej vábil třpyt zlata. Ale opět cítil, jak jej svírá realita, a musel se vrátit na hladinu.

Třetí noci se dostal až na kormidlovou palubu, kolem odulých těl námořníků, ohlodaných a roztrhaných od ryb. S vyvalenýma očima a roztaženými ústy. Kdyby tak znali mé kouzlo, pomyslel si na okamžik. Jeho mysl však mnohem více zaměstnávalo zlato rozházené po zemi a rozbité truhly s cennostmi. Zvažoval, že si vezme tolik, kolik se jen vejde do jeho kapes. Pak však zahlédl bytelnou kovovou bednu, ve které, jak se zdálo, byl ukryt mnohem větší poklad.

Na zdi uviděl viset klíče. Vzal si všechny a zkoušel jimi odemknout truhlu, žádný však nepasoval. Jeden klíč nicméně chyběl. Thalien se rozhlédl po kajutě. Kde by jen mohl být? Jeho oči spočinuly na těle jednoho z námořníků, které se vznášelo v tanci smrti nedaleko od bedny, něco pevně svíraje v rukou. Byl to klíč. Když se loď začala potápět, chtěl ten námořník očividně dojít pro truhlu. Ať už se v ní ukrývalo cokoli, muselo to mít velkou cenu.

Thalien si vzal od námořníka klíč a otevřel truhlu. Byla plná skleněných střepů. Prohrabával se jimi, dokud nenarazil na něco neporušeného, a vytáhl dvě láhve jakéhosi vína. Usmál se, když pomyslel na bláhovost počínání nebohého alkoholika. Nejdůležitější věcí pro posádku Morodrungu s plným podpalubím zlata byl chlast.

Pak Thalien Winloth nečekaně pocítil realitu.

Zapomněl si hlídat chmurný a neústupný nátlak skutečného světa na jeho kouzlo. Rychle se vytrácelo a s ním i jeho schopnost dýchání pod vodou. Neměl dost času, aby se dostal na hladinu. Neměl dost času, aby udělal cokoli. Jak se nadýchl, jeho plíce se zaplnily studenou mořskou vodou.

O několik dní později na tělo bývalého mýtaře narazili pašeráci pracující v přístavišti. Najít tělo ve viveckých vodách nepatřilo k žádným zvláštnostem. Důvodem k dlouhým debatám nad mnoha láhvemi flinu se však stala otázka, jak se mohlo stát, že se utopil s dvěma lektvary dýchání pod vodou ve svých rukou.